

EBH/41/2013

Év

2013

Védett tulajdonság:

Szexuális irányultság

Diszkrimináció területe

Szolgáltatás

Diszkrimináció típusa

Zaklatás

Befejezőmód

Jogsértést megállapító döntés

Kérelmező beadvánnyal fordult a Hatósághoz, mert álláspontja szerint a bepanaszolt fürdő (szolgáltató) az egyenlő bánásmód követelményét megsértette, amikor a párjával történő ölelkezése, illetve csókolózása miatt szexuális orientációjára tekintettel megalázó helyzetbe hozta, illetve a fürdő azonos feltételekkel történő, zavartalan használatából a közerkölcsre hivatkozással kizárta. Kiemelte, hogy az ő, illetve a párja magatartása visszafogott volt, s a fürdővendégek köréből semmilyen szempontból nem tűntek ki. Kérte a Hatóságot, vizsgálja meg a bepanaszolt szolgáltató eljárását.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Kérelmező panaszában előadta, hogy 2012. március 5. napján az esti órákban társával együtt egy budapesti fürdő központi medencéjében tartózkodtak közel egy órája, amikor egy 60 év körüli fürdővendég odalépett hozzájuk, és durva hangon felszólította őket, hogy az ölelkezést és a csókolózást hagyják abba. Ez különösen azért volt sérelmes, mert magatartásuk visszafogott volt. A panaszt tevő vendég kijelentette, hogy ez nem egy "buzi" hely, s ha nem fejezik be a férfiak között illetlen magatartást, odahívja a fürdő alkalmazottait is. Az alkalmazottak eközben több alkalommal is megjelentek a medencénél hőmérsékletet mérni, ám egyszer sem tették szóvá azt, hogy a Kérelmező és a párja kifogásolható módon viselkedne. Ezt követően az érintett vendég a medencét elhagyta, és a személyzetet a medencéhez hívta. A helyszínre érkező személyzet Kérelmezőt és párját az eset vizsgálata nélkül felkérte, hogy fejezzék be a „közerkölcst sértő” magatartásukat, ennek pontos részleteit azonban felszólításra sem mondták el. Azt is hozzátették, hogy amennyiben a panaszt tevő vendég által kifogásolt magatartásukat tovább folytatják, el kell hagyniuk a fürdő területét. A vita alatt a személyzetet odahívó vendég a Kérelmezőt, valamint a társát folyamatosan trágár szavakkal illette. A megalázó helyzetre, illetve a felszólításra tekintettel a Kérelmező, illetve a társa a helyszínt elhagyta.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az **eljárás alá vont** képviselője a védekezésében előadta, hogy a kifogásolt eljárás hátterében az a kötelezettségük húzódik meg, hogy mindenkor kötelesek a vendégek nyugalmát, a közrendet, a közérkölcsvényesülését biztosítani, mely értékeket a Kérelmező és a társa magatartásukkal veszélyeztettek. Kiemelte, hogy következmények nélkül egy jogállamban a közrendet fenntartani hivatott emberekkel senki sem állhat le vitatkozni („indulati érdekvédelmi hangoskodás”), mert ez az adott esetben önbíráskodásnak minősül. Rámutatott, hogy a jegy megvásárlásával a vendégek a fürdő házirendjét ráutaló magatartással elfogadják, és azt kötelesek betartani. A házirend és a szolgáltatás jellege (koedukált fürdő) a közérkölcsvényesülését kívánják meg. A Kérelmező, illetve a társa a fürdőben felszólítás ellenére extrém, szexuális jellegű viselkedésükkel megbotránkoztató magatartást tanúsítottak, amely a többség emberi méltóságát is sértette. A szolgáltatónak ezen túlmenően vita esetén nem feladata az igazság feltárása, csupán békebíróként a konfliktushelyzet preventív elhárítására szükséges törekednie. Ez az adott esetben meg is történt. A fellépésnek az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka volt. Az intézkedés ugyanis jogszerű, szükségszerű, elkerülhetetlen, illetve arányos volt. Azt is kiemelte, hogy a Kérelmező és a társa önkéntesen, feltehetően hibájukat belátva távoztak (elismerés), így a joghátrány mibenléte nem értelmezhető. Végezetül álláspontja szerint az egyéni irányultságok kiélésének terepe kizárólag a magánfürdő lehet. Ezzel összefüggésben azt is előadta, hogy a Kérelmező jóllehet csupán a jogait gyakorolta, ezt azonban az adott közegben szokatlanul feltűnő és ellenérzést kiváltó módon tette.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapítható, hogy Kérelmező **beadványa az alábbiak szerint alapos:**

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebktv.) alapján a Hatóság az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatti ügyekben jár el. Az egyenlő bánásmód követelménye abban az esetben sérül, ha valakit vagy valamely csoportot valamely - a törvény 8.§-ban rögzített - tulajdonsága miatt más, vele összehasonlítható helyzetben lévő személyhez vagy csoporthoz képest kedvezőtlenebb bánásmódban részesítenek és ennek a hátrányos megkülönböztetésnek tárgyilagos mérlegelés szerint nincs ésszerű indoka. Az egyenlő bánásmód követelményét az Ebktv.5.§ (a-b), valamint 30.§-ai a szolgáltatások területére is kiterjesztik. Az Ebktv. 10. § (1) bekezdése alapján **zaklatás** nak minősül az az emberi méltóságot sértő, szexuális vagy egyéb természetű magatartás, amely az érintett személynek a 8. §-ban meghatározott tulajdonságával függ össze, és célja vagy hatása valamely személlyel szemben megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő vagy támadó környezet kialakítása.

A Hatóság az ügy vizsgálatát a közvetlen hátrányos megkülönböztetés törvényi tényállásának tükrében indította, a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai azonban a zaklatás megvalósulását támasztották alá. Amennyiben a Kérelmező, illetve társa eltávolítására is sor került volna, a közvetlen hátrányos megkülönböztetés tényállása is megvalósult volna. Ennek hiányában az elszenvedett sérelem azonban zaklatás keretében került értékelésre. A **21/1996. (V.17.) AB határozat** kimondja, hogy a homoszexuálisok diszkriminációjára vonatkozó (alkotmány)bírói ítéletek nemzetközi összehasonlításából az a következtetés adódik, hogy ezekben a „közvéleményben élő erkölcsi megítélés” egyre kevésbé játszik meghatározó szerepet. A „közkerülcs”, „többségi nézetek” stb. előbb úgy szorultak ki a döntő érvek közül, hogy a magánszférában a bíróságok elismerték az ettől eltérő önrendelkezést is (fogamzásgátlási, majd abortusz-esetekből kiindulva); később a diszkrimináció-tilalom érvényesítésével ezt a védettséget a homoszexuálisokra is kiterjesztették. A határozat arra is kitér, hogy a jogszabályok a közkerülcs, illetve a jó erkölcs fogalmát nem határozzák meg, ezek tartalmának a konkretizálása a jogalkalmazásra van bízva. Az azonban **megállapítható, hogy a jogalkalmazás definíciója a közvélemény vélekedésétől a jogfejlődéssel elszakad .**

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az Alkotmánybíróság a **801/B/2002. AB határozat**ában kimondta, hogy „a jó erkölcs mint magánjogi kategória áttételesen kapcsolódik a közerkölcshez. A közerkölcs védelmének a szükségességét a legfontosabb nemzetközi emberi jogi dokumentumok kivétel nélkül elismerik. E dokumentumok biztosítják továbbá a nemzeti jogrendszerek számára a közerkölcs – és ezzel összefüggésben a közrend – védelméhez szükséges alkotmányos, törvényi és más jogszabályi rendelkezések megalkotásának és alkalmazásának a lehetőségét. Az erkölcsi rend védelmére (megerősítésére) hivatott jogi korlátozások lehetőségét a nemzetközi egyezményeken kívül – azokkal összhangban – az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlata és a magyar Alkotmánybíróság határozatai [21/1996. (V. 17.) AB határozat, ABH 1996, 74, 83.; 20/1997. (III. 19.) AB határozat, ABH 1997, 85, 92.] is megerősítik. A jó erkölcsbe ütközés tilalma olyan nyitott, az absztrakció magas szintjén megfogalmazott generálklauzulának tekinthető, amely nem bizonyos, meghatározott magatartásokat tilt vagy tesz kötelezővé. Természete szerint a magánjogi szabadság (privátautonómia) morális határát jelöli ki, és azon belül a jogalanyok magatartását, döntéseik irányát és tartalmát kívánja befolyásolni.” (ABH 2008, 1899.) A legfontosabb nemzetközi egyezmények tehát lehetővé teszik, hogy a részes államok a rendelkezésektől a közerkölcs védelmében eltérjenek, ennek tartalmát azonban nem határozzák meg (Emberi Jogok Európai Egyezménye 8. cikk (2) bekezdés, Dudgeon v. U.K. (Strasbourg), az Európai Unió működéséről szóló szerződés 36., 45., 52. cikk stb.). Az eltérés lehetőségét azonban kifejezetten szűken kell értelmezni, mivel az nem vezethet az egyezményes jogok sérelméhez (Közjogi szemle 2011/3., Németh Imre, Gondolatok az erkölcsi alapú kriminalizációról.)

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Védelemben részesíti az eltérő szexuális orientációval rendelkező személyeket az **Európai Unió Amszterdami Szerződés** e is, melynek 13. cikke felhatalmazta az unió intézményeit arra, hogy a tagállamokra nézve kötelező intézkedéseket tegyenek többek között a szexuális orientáción alapuló hátrányos megkülönböztetés leküzdésére. Ezen felhatalmazás alapján került sor az un. esélyegyenlőségi irányelvek elfogadására is. Tiltja a hátrányos megkülönböztetés minden formáját az **Európai Unió Alapjogi Chartája** is, melynek 21. cikkelye rendelkezik a kérdésben. Ez a tilalom már nem csak az unió kompetenciájába tartozó területekre vonatkozik, hanem valamennyi jogterületre. Amennyiben például egy bíróság úgy ítéli meg, hogy egy jogszabály a szexuális orientáció alapján hátrányos megkülönböztetést valósít meg, előzetes döntéshozatali eljárás keretében kérheti ki a Bíróságnak a közösségi jog vonatkozásában kötelező jellegű jogértelmezését.

Az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló egyezmény (1950.) 8. cikkelye kimondja, hogy a magán és a családi élethez való jogot tiszteletben kell tartani. Az Emberi Jogi Bíróság számos döntésében kifejezésre juttatta azon álláspontját, hogy ezen cikkely az azonos nemű személyek jogait széles körben biztosítja. Az **ENSZ 2008. december 18-án deklarációt tett közzé** a szexuális irányultság, illetve a nemi identitás alapján hátrányos megkülönböztetést, illetve üldöztetést elszenvedők érdekeinek védelmében. Ezen deklaráció kimondja, hogy az emberi jogokat ezen tulajdonságra tekintet nélkül biztosítani kell, illetve felszólította a tagállamokat arra, hogy tartsák tiszteletben, illetve támogassák az emberi jogi szervezetek munkáját. Végezetül szükséges kiemelni a **Yogyakarta Egyezményt** is, mely 29 emberi jogi szervezet, valamint az ENSZ szakértőinek a részvételével készült, mely ajánlásokat (128) fogalmaz meg a részes államok számára a tekintetben, hogy milyen intézkedések szükségesek az eltérő szexuális orientációval rendelkező személyekkel szembeni hátrányos megkülönböztetés felszámolására. Az egyezmény külön kiemeli a hatékony jogérvényesítés szükségességét is.

Az eljáró Hatóságnak az Ebktv. rendelkezései alapján azt kellett vizsgálnia, hogy a szolgáltató intézkedését az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indok vezérelte-e. **Az eljárás alá vont (ellentmondásos) védekezése az Ebktv.-ben előírt kimentési bizonyítási szabályoknak a fenti jogszabályi környezet tükrében az alábbiakban részletezett indokok alapján nem felelt meg:**

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A panaszban szereplő esemény helye és ideje nem vitatott. Kérelmező és a társa 2012. március 5. napján az érintett fürdő nagy-medencéjében tartózkodtak este 7 és 8 közötti időpontban. Szintén nem vitatott tény az sem, hogy az egyik, párjával érkező fürdővendég este 8 óra körül azzal szólította meg a medencében tartózkodó Kérelmezőt és társát, hogy hagyják abba a csókolózást, mert az őt zavarja. A felek a helyszínen kisebb szóváltásba keveredtek, majd a panaszt tevő vendég a személyzet segítségét kérte. A medencéhez először H. J. segédmunkás érkezett le, őt követte V. P. segédmunkás, majd pedig a fürdővezető-helyettes. Azt illetően, hogy a helyszínen pontosan mi történt, a tanúvallomások már lényegesen eltérnek egymástól. Kérelmező, illetve a társa állítása szerint egymást szolidan átölelték, illetve csókolóztak, mint a többi pár a medencében. A panaszt tevő tanú jegyzőkönyvbe mondott vallomása szerint a két férfi egymáson feküdt és csókolóztak, amire férfiak esetében azonnal odanéz az ember. H. J. tanú szerint a két férfi egymáson feküdt és vadul csókolózott, míg V. P. kabinos szerint a két férfi egymás mellett ült, s miután rájuk szólt, akkor feküdtek egymásra. A két alkalmazott ugyanakkor a tárgyaláson tett vallomásuk szerint egyszerre ért a medencéhez, így különböző dolgokat nem láthattak. A legutoljára a medencéhez érkező fürdőmester elmondása szerint a két férfi egymáson feküdt, ölelkeztek, csókolóztak, ennek részleteit azonban nem figyelte meg. Ennek ellenére felszólította őket a helyhez illő viselkedésre, mert álláspontja szerint az ölelkezést, csókolózást túlzásba vitték. A Kérelmező és a társa ugyanakkor azt emelte ki, hogy az ölelkezést és csókolózást is befejezték már ekkor, hiszen abban az időpontban már hosszú ideje tartott a felek között a vita.

A tényállás vonatkozásában a Hatóság a Kérelmező által elmondottakat vette alapul, tekintettel arra, hogy a panaszt tevő vendég csupán azt kifogásolta (panasz jegyzőkönyv, tárgyalási tanúvallomás), hogy két férfi a medencében csókolózik és ölelkezik. Külön kiemelte, hogy az öltözködésük megfelelő volt, ám „nem tudja egy mosollyal nyugtázni” ha két férfi egymást ölelgeti és csókolózik. Tanú arra is kitért a vallomásában, hogy a hetero párok csókolózása sem tetszik neki, de ilyenkor nem szól a kabinosnak.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Nem támasztotta alá semmilyen adat azt, hogy az esemény megtörténtekor gyermekek is tartózkodtak a közelben. Mivel a Kérelmezőre panaszt tevő tanú volt az a személy, aki az eseményeket közvetlen közelből tapasztalta meg, és ő tette a panaszt, illetve a fürdő alkalmazottai is az ő kérésére jelentek meg a medencénél, a Hatóság az ő tanúvallomását vette a tényállás alapjául, mely egyebekben a kérelemben foglaltakkal a releváns ténykérdésekben megegyezik, csupán azok megítélésében tér el.

A fürdő által 2012. március 12., illetve 13. napjaival készített feljegyzésekkel kapcsolatosan rámutat a Hatóság, hogy azok a folyamatban lévő közigazgatási eljárás céljából készültek, ahogyan erre a panaszt tevő tanú tanúvallomásában is hivatkozott (néhány hónap múlva felhívták a fürdőből). Ezen túlmenően a fürdő alkalmazottainak tanúvallomásai részben ellentmondtak egymásnak (pl: a két férfi egymás mellett ült, egymáson feküdt, lebegtek, csókolóztak stb.), részben valóságtartalmuk kérdőjeleződött meg (szexuális aktusnak látszó esemény megtörténte), részben pedig életszerűtlennek bizonyultak, hiszen olyan dolgokat tanúsítanak, amelyek megtörténte nem is voltak jelen, ugyanis éppen akkor nem tartózkodtak a helyszínen. Amennyiben a két férfi valóban szexuális aktushoz hasonló cselekményt tanúsít, abban az esetben ez hangzott volna a panaszt tevő személy tanúvallomásában. Az is feltételezhető, hogy ebben az esetben más vendégek azonnal panasszal éltek volna, nem csak a csókolózást sérelmező tanú, akinek a sérelméről a panaszt hónapokkal később utólag vették fel az eljárás alá vontnál.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az eljárás alá vont a kimentési bizonyítása keretében bármilyen jogszerű eszközt felhasználhat, köteles azonban az eljárásban jóhiszeműen közreműködni, a meghallgatott tanúkat pedig igazmondási kötelezettség terheli. Jelen ügyben a Hatóság azt vizsgálta, hogy az eljárás alá vont által **alkalmazott intézkedést, illetve eljárást** az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indok motiválta-e. Védekezésében az eljárás alá vont arra hivatkozik, hogy a közerkölcs, közrend, köznyugalom védelmében lépett fel, mivel a fürdővendégek extrém, provokatív magatartást tanúsítottak. Ennek pontos mibenlétét azonban az eljárás során nem tudta meghatározni. A tárgyaláson úgy érvelt, hogy ezen fogalmak vonatkozásában a fürdőben adott pillanatban jelenlévő személyek (többség) véleménye, érzései a döntők. **Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutat arra, hogy a közerkölcs, közrend fogalmainak pontos meghatározása a jogalkalmazó szervek feladata. Ezzel összefüggésben azonban kiemeli, hogy az európai jogfejlődés eredményeképpen ezen fogalmak nem eshetnek egybe a közösség értékítéletével, hiszen a kisebbség jogait védik a többség értékítéletével (előítéleteivel) szemben.** Sem az Alkotmánybíróság, sem pedig a Hatóság nem vitatja, hogy a fenti értékeket sértő cselekménnyel szemben jogszerű a fellépés, az adott helyzetet azonban nem a többség, hanem a jog nézőpontjából kell tekinteni. Az Ebktv. 8.§-ában nevesített védett tulajdonságokkal rendelkező személyek mindegyike ugyanezen, kedvezőtlen értékítélettel szembesül, ezért döntött úgy a jogalkotó, hogy kisebbségi jogait a többség szubjektív értékítéletével szemben védeni szükséges.

Az alkalmazott intézkedéssel összefüggésben az eljárás alá vont arra is hivatkozott, hogy az adott esetben „békebíróként” is működött az **elsőbbségi panaszkezelés** szabályai alapján. Megállapítható azonban, hogy ezt a fogalmat a jog nem ismeri. Az a gyakorlat pedig, hogy az első panasz eredményeképpen az eset vizsgálata nélkül fürdő elhagyására szólítják fel az érintett feleket, nem felel meg sem a jogszerűség követelményének, sem pedig az eljárás alá vont azon gyakorlatának, melyre a tárgyaláson hivatkozott. Ez utóbbi alapján ugyanis a panaszokat 2-3 nap alatt alapos, körültekintő vizsgálat során bírálják el. Amennyiben az eljárás alá vont „elsőbbségi panaszkezelést” alkalmaz, úgy annak jogi következményeit viselnie kell. Az okozott hátrányt pedig nem enyhíti az a körülmény, hogy a panaszt tevő tanú viselkedését is szóvá tették a helyszínen.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az eljárás alá vont azon hivatkozása, hogy a Kérelmező társával együtt önként távozott, illetve **hátrány** t sem szenvedtek, nem nyert bizonyítást, mivel az adott szituáció ellenséges, megszegyenítő, megalázó volta nem lehet kérdéses (zaklatás). A Kérelmezőt és a társát mindenki előtt felelősségre vonták egy olyan magatartásért, ami önmagában nem von maga után helytelenítést a többségi társadalom tagjai részéről. Ezt a panaszt tevő tanú is alátámasztotta. Ezen túlmenően az sem nyert bizonyítást, hogy az adott magatartás - mint extrém, közerkölcsöt sértő magatartás - miatt heteroszexuális személyekkel szemben is felléptek volna. A Kérelmező, illetve társa érveit az elsőbbségi panaszkezelés szabályaira hivatkozva nem vizsgálták, majd pedig felkérték őket arra, hogy amennyiben nem hagynak fel az „extrém”, „közerkölcsöt sértő” magatartásukkal, abban az esetben hagyják el a fürdő területét. Annál nagyobb sérelem pedig, hogy valakit extrém, közerkölcsöt sértő magatartás tanúsításával mások előtt „megvádolnak”, majd távozásra szólítják fel, a jogsérelem bekövetkezéséhez nem szükséges, és a zaklatás tényállásának kimerítéséhez mindez elegendő.

Végezetül az eljárás alá vont arra is hivatkozott, hogy a Kérelmezőre panaszt tevő személy tanúvallomásának és nézeteinek nem szabad túlzottan nagy súlyt tulajdonítani, hiszen az eljárás a fürdővel szemben folyik. Ezzel összefüggésben kiemelte, hogy a Kérelmező sérelmét személyiségi jogi per keretében érvényesítheti. Ezen érvelés a Hatóság álláspontja szerint azért téves, mivel a panaszt tevő tanú több szempontból kulcspozícióban van az ügy megítélése szempontjából. Egyrészt ő tapasztalta meg a Kérelmező és társa extrém, közerkölcsbe ütközőnek tartott magatartását, ő hívta a helyszínre a fürdő alkalmazottait, akik tőle szereztek az ügyre vonatkozó érdemi információkat, illetve ő volt az a személy, aki az eljárás alá vont érvelése szerint a közerkölcs fogalmát az adott helyzetben meghatározta. Azon érvelés pedig, miszerint a Kérelmezőnek nem a fürdővel, hanem a panaszt tevő tanúval szemben kellett volna eljárást indítania, azért helytelen, mivel **a szolgáltatóval szemben a Kérelmezőnek önálló jogcímen érvényesíthető joga keletkezett azzal, hogy a fürdő a vita rendezésébe közbeavatkozott, és a Kérelmezőt, valamint társát védett tulajdonságukkal összefüggésben megalázó helyzetbe hozta.** A hátrány bekövetkezéséhez a jog nem követeli meg azt a szélsőséges helyzetet, hogy a Kérelmezőt és a társát a fürdő területéről fizikai erőszakkal távolítsák el, bár nem vitásan a panaszosok távozásá összefüggésbe volt hozható a velük szemben tanúsított bánásmóddal.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az eljárás alá vont az Ebktv-ben rögzített kimentési kötelezettségének a fentiek alapján nem tett eleget. Nem bizonyította azt, hogy a fellépését az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű ok indokolta. Az általa hivatkozott, kifejezetten súlyos indokot (extrém, közerkölcsöt sértő viselkedés) nem tudta alátámasztani (közerkölcs, közrend, köznyugalom, együttélés szabályainak sérelme), sőt azt definiálni sem tudta. Az alkalmazott házirend általános szabályai pedig nem teremtenek számára eljárási alapot, mert azoknak a jelen helyzetre történő alkalmazása a hatóság álláspontja szerint önkényes és megalapozatlan volt. Az eljárás alá vont mindezekén túl nem tudta alátámasztani azt sem, hogy az intézkedés az adott esetben szükséges, illetve indokolt volt. Bizonyítási kötelezettsége körében a védett tulajdonság és a személyes, konkrét sérelem közötti összefüggést nem cáfolta, és nem bizonyította hitelt érdemlően azt sem, hogy heteroszexuális személyekkel szemben is fellépett/fellépne hasonló cselekmény miatt. Az adott cselekmény tilalmazott voltára pedig a házirendbe foglalt általános magatartásszabályokból nem lehet következtetni.

A lefolytatott bizonyítás alapján megállapítható, hogy az eljárás alá vont magatartása az Ebktv. 5.§ a-b), 8. § m), 10.§ (1), valamint 30.§-ai alapján sérti az egyenlő bánásmód követelményét és kérelmezővel szemben a zaklatás tényállása megvalósult.

A fentiek alapján a Hatóság az eljárás alá vontat eltiltotta a jövőbeni jogsértéstől. A szankció alkalmazásánál a hatóság figyelembe vette, hogy az eljárás alá vont a vita rendezésére tett ugyan lépéseket, azonban ezek eredménytelenek maradtak a panaszos és társa vonatkozásában, és hozzájárultak ahhoz, hogy végül a fürdőt elhagyják. A fürdő alkalmazottai a medencénél, tehát más fürdővendégek előtt próbálták a kényes szituációt megoldani, ahelyett, hogy a panasz rendezésére olyan megoldást kerestek volna, amely a helyzetnek megfelelő (pl. irodában megbeszélni a történeteket). A megalázó, megszegyenítő légkör kialakítása a fürdővendégek előtt történt, így a zaklatás tényállását megalapozta.

A határozattal szemben az eljárás alá vont felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon. A Bíróság döntésében hatályon kívül helyezte a hatóság határozatát.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.